بدون عنوان

شماره پرسش: ۳۹۱۶۸

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۳/۹/۲۶ ۱۹:۳۵:۵۴

متن پرسش

سلام علیکم: قرن هاست همه پیامبران و امامان معصوم و اولیاء الهی دارند رنج پشت رنج می‌برند، امروز هم این نوجوانان و جوانانی که گل چین و اشرف مردمند شهادت را آرزو و انتخاب می‌کنند تا دین خدا همواره ادامه یابد زیرا آنها عاشق زندگی هستند. دل آدم اونقدر به رنج میاد از این که بهترین انسان ها این چنین جان خود را فدا می‌کنند که خود به خود به دنبال آرزوی می‌دود که آرزوی حقیقی همه آزادگانه، روزگاری که بالاخره آمریکا نابود شده بقیع آزاد شده هرکس دیندار تره آزاده تره و ایمان ذات و محور زندگیه. روزگاری که انسانیت جرم نخواهد بود آنکه دم از حق میزنه سنگش نمی‌زنند اصلا شیطان جایی نخواهد داشت بین مردمی که تا قیامت و یوم الوقت المعلوم از شیطان عبور کرده و پر کشیدند. بالاخره خواهد آمد، زمانش مهم نیست مهم تحقق چنین حیاتیه که دوست دارم در آن روزگار نفس بکشم و سینه ام را از آن هوا به اطمینانی همراه با لطافت و آرامشی همراه با یقین تنفس کنم، امیدی که هرگز گم نخواهد شد، آنزمانی که زندگی از برای اهل زندگی است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: و این یعنی همان ایمانی که انسان به جای باور به خداوند نسبت خاصی با خداوند پیدا می‌کند و در هر عملی نظر به آن نسبت دارد برای تفصیل بیشتر آن نسبت نزد خود، مانند نوری که همچنان شدید و شدیدتر می‌شود. موفق باشید